

Arrest

nr. 56 863 van 25 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER STICHEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een Armeens staatsburger van Armeense origine afkomstig uit Afshar, verklaart omwille van volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 hebt u uw stem uitgebracht op oppositiekandidaat Levon Ter-Petrosian. In de daaropvolgende dagen nam u deel aan demonstraties op het Operaplein in Jerevan. Op 1 maart 2008 was er een zitbetoging die rond 4 à 5u 's ochtends werd uiteengedreven. Hierbij zag u dat iemand aan het schieten was op het aanwezige volk in de nabijheid van het gemeentehuis. Toen u zich met de menigte verplaatste naar de Franse ambassade werd u op het hoofd geslagen en u viel flauw. Uw vrienden brachten u naar huis. Tegen het einde van maart 2008 ging u samen met uw vriend (G.) naar

de politie om hen te informeren dat u een schietpartij hebt gezien op 1 maart 2008. Eind mei 2008 werd u opgeroepen naar het politiekantoor en gevraagd waarom u op die betogingen aanwezig was. Er werd u gevraagd bepaalde namen die u niet kende, te bevestigen als zouden zij drugs hebben geleverd aan betogers. Tot in december 2008 werd u maandelijks 2 à 3 keer opgeroepen. Bij 2 gelegenheden werd u ook een hele dag of twee dagen vastgehouden. Eind februari, begin maart 2009 werd u achtervolgd door een wagen, maar u slaagde erin weg te rijden. Halfweg maart 2009 gebeurde dit nogmaals. Ditmaal werd u tegengehouden en 2 gewapende personen stapten uit en bedreigden u. Een kennis van u reed voorbij op dat ogenblik en u volgde hem per wagen terug naar huis. (G.) hielp u vervolgens onderduiken in Saritach (wijk in Jerevan), waar u vanaf eind mei/begin juni 2009 tot februari 2010 verbleef; nadien keerde u terug naar huis. In de lente van 2010 zijn twee gewapende mannen binnengevallen bij u thuis. U verstopte zich, de mannen vuurden enkele schoten af, en vertrokken weer. U zag dat uw hond was doodgeschoten. (G.) raadde u nadien aan om het land te verlaten. Op 7 mei 2010 verliet u Jerevan richting Georgië per wagen. De volgende dag reisde u per minibus naar België, waar u op 11 mei 2010 aankwam. Op 12 mei 2010 vroeg u asiel aan. U bent in het bezit van uw militair boekje.

B. Motivering

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (cf. de politiedruk om valse beschuldigingen van derde personen te ondertekenen, uw 2 aanhoudingen op het politiebureau, uw maandelijkse oproepingen naar het politiekantoor tussen eind mei en december 2008, de achtervolgingen per wagen en de inval bij u thuis door onbekenden, en dit allemaal in de nasleep van uw aanwezigheid bij de politieke gebeurtenissen van februari-maart 2008 en uw klacht tegen geweervuur op 1 maart 2008) niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Het door u neergelegd militair boekje verklaart enkel en alleen dat u uw militaire dienst hebt gedaan, wat niet in twijfel wordt getrokken.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel van dit middel stelt verzoeker dat het bekend is dat personen soms door de politie worden aangehouden zonder arrestatiebevel, waardoor het hem niet verweten kan worden dat hij geen documenten kan bijbrengen ter staving van zijn situatie. Hij verwijst hierbij naar een rapport van

het U.S. Departement of State van 11 maart 2010 en verklaart dat hij onder politiedruk werd voorgehouden valse beschuldigingen te ondertekenen en meermaals onderworpen werd aan korte ondervragingen en detenties. Hij benadrukt tevens dat niet getwijfeld wordt aan zijn identiteit.

Hij voert verder aan dat verbale en fysieke mishandeling nog altijd voorkomen, met name tijdens het politieonderzoek, hetgeen eveneens uit ditzelfde rapport zou blijken.

In een tweede onderdeel benadrukt verzoeker dat zijn relaas geen tegenstrijdigheden bevat en gedetailleerd en consistent is. Zijn relaas zou overeenstemmen met de gebeurtenissen zoals beschreven in de pers en in verscheidene rapporten, waaronder een rapport van Human Rights Watch van juni 2008 en een rapport op de website www.freedomhouse.org van 2010.

In een derde onderdeel komt verzoeker op tegen de motivering van de bestreden beslissing waar deze stelt dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen bestaat, tenzij in uitzonderlijke gevallen. Hij voert aan dat de autoriteiten zelfs na de noodtoestand doorgingen met hun restrictieve beleid en arrestaties bleven uitvoeren en verwijst hierbij naar een telefonisch interview van de International Crisis Group van april 2008.

Ten slotte verwijst verzoeker naar een Algemeen Ambtsbericht Armenië van augustus 2010, waarbij hij stelt dat het niet bekend is in hoeverre het voor burgers mogelijk is om zich aan problemen te onttrekken door zich elders in Armenië te vestigen wanneer ze in conflict komen met lagere overheden of lokaal invloedrijke zakenmensen en ze geconfronteerd worden met corruptie.

2.1.2. Verzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdfeiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat zijn vrees actueel is hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoeker moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: *"Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008"*, stuk 12 van het administratief dossier) waaruit blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Op 19 juni 2009 werd een amnestiewet door het parlement aangenomen. Tevens blijkt uit deze informatie dat personen die geen uitgesproken profiel hebben als oppositieleider en die betrokken waren bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen in de nasleep hiervan in maart 2008, alsook hun familieleden, geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeren en probleemloos naar Armenië kunnen terugkeren.

Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. sympathisant van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Het rapport van de International Crisis Group waarnaar verzoeker verwijst dateert van april 2008 en kan geenszins de bovenstaande vaststellingen, gebaseerd op gedetailleerde en recente informatie, ontkrachten. Ook de overige door hem aangebrachte algemene informatie aangaande de situatie in zijn land van herkomst volstaat hiertoe niet gezien deze stukken geen concrete informatie bevatten aangaande de actuele situatie van personen die betrokken waren bij de gebeurtenissen en de nasleep omtrent de presidentsverkiezingen van februari 2008.

Gelet op de hiervoor geschetste context kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers relaas.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofdfeiten van verzoeker geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij stelt dat de politie zich niet altijd aan de wet houdt en het geregeld voorkomt dat ze tijdens arrestaties of verhoren gebruik maken van geweld. Verzoeker wijst er nog op dat de vervolging onder andere uitgaat van de autoriteiten zodat hij geen bescherming kan zoeken bij deze autoriteiten, hetgeen hij in maart 2008 wel zou gedaan hebben, waarna dit geleid heeft tot zijn vlucht.

2.2.2. Inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus ligt de bewijslast eveneens bij verzoeker. Hij baseert zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen dan deze van zijn asielrelaas. In het licht van de hiervoor beschreven actuele situatie in Armenië en de hieraan gerelateerde ongeloofwaardigheid van dat relaas toont hij niet aan waarom hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER